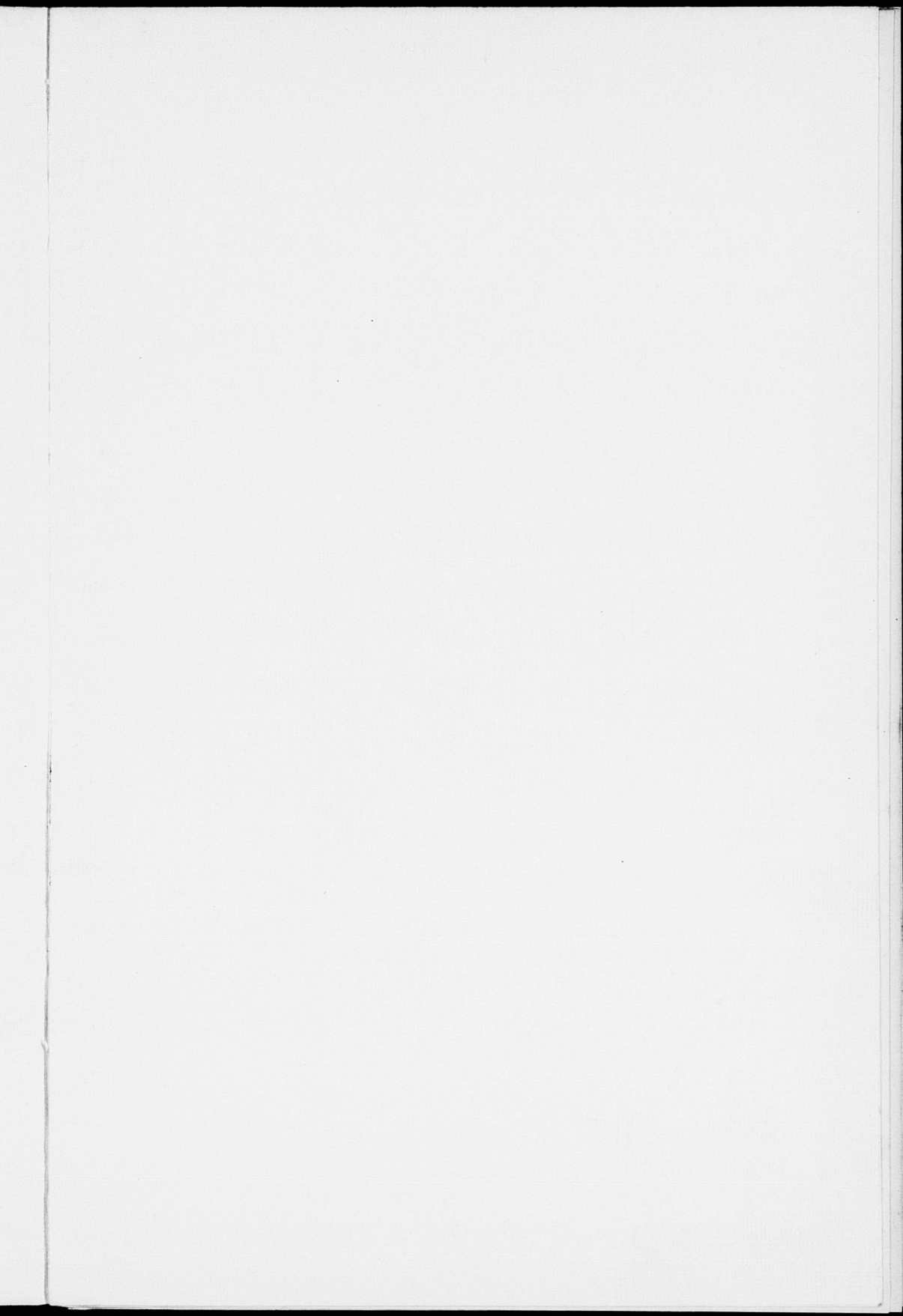

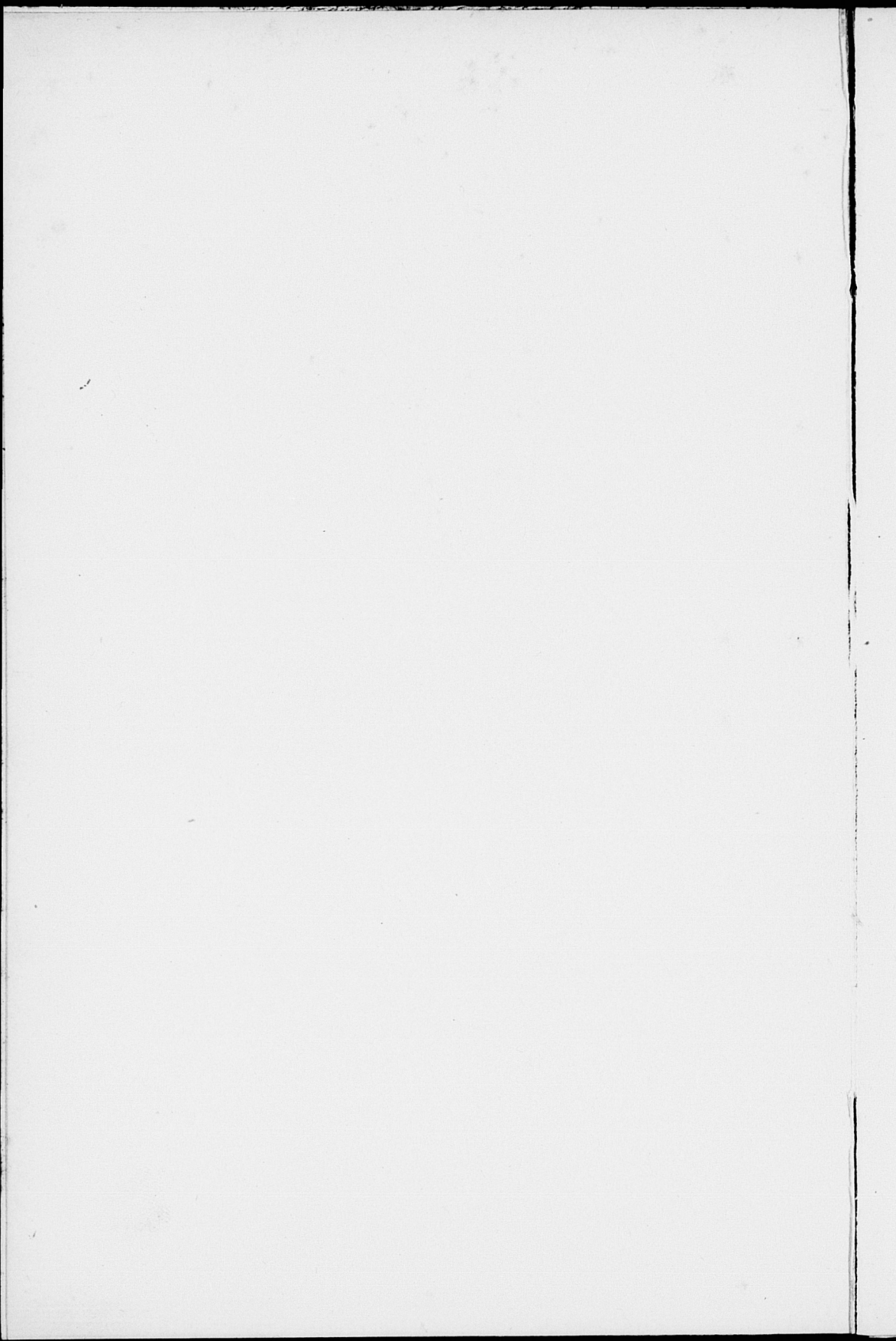
A. T. VERHAR.

PRINTED AND SOLD BY THE AUTHOR.

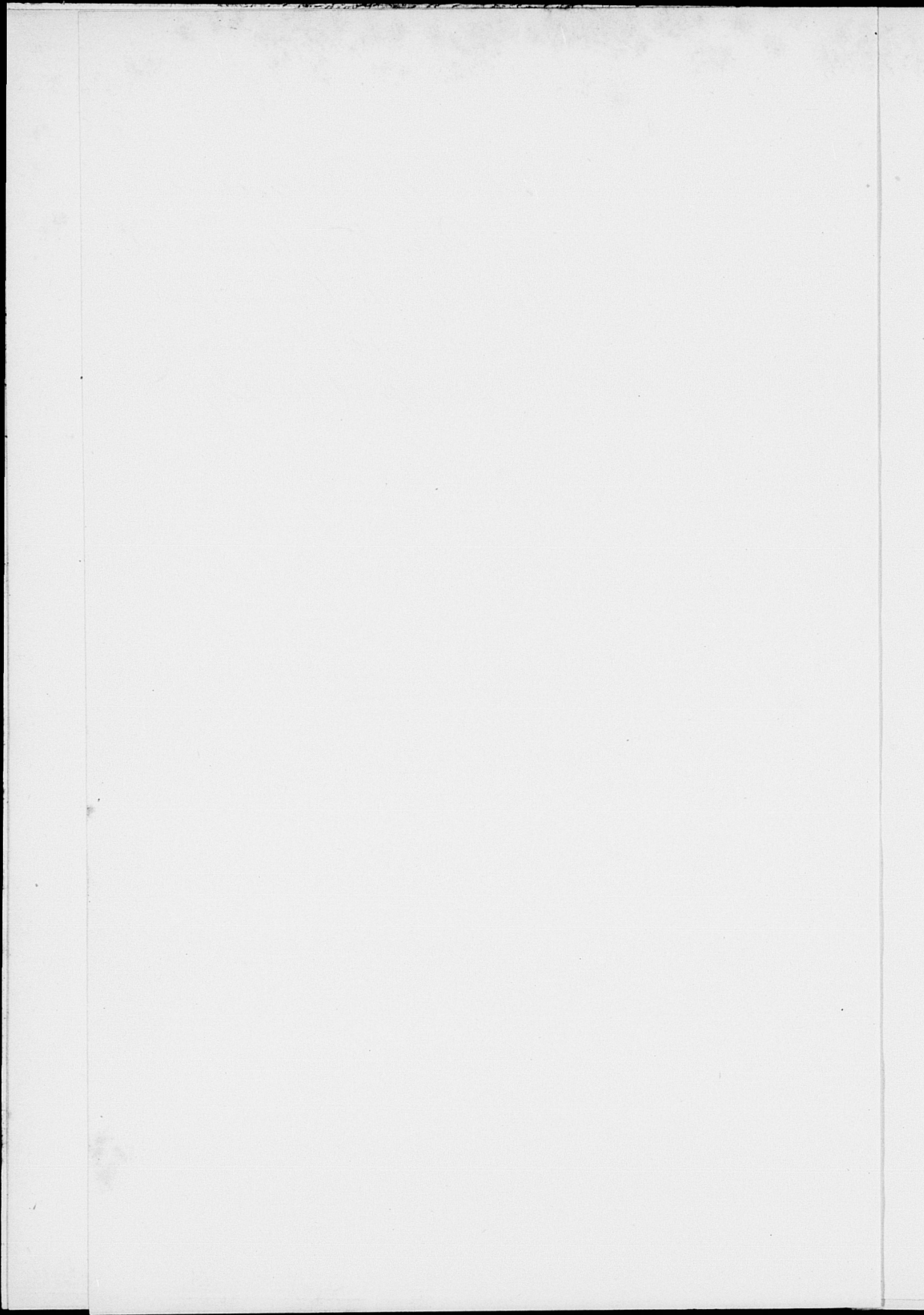
1842. 28 APRIL. 1882.

D 71

Van de Bibliotheek
van 's Rijks Veeartsenyschool.
Vanwege de Commissie
van de oud-leerlingen.
20 April 1882.

A. TH. VERHAAR.

1842. — 28 APRIL. — 1882.

RIJKSUNIVERSITEIT TE UTRECHT

2668 538 2

D. 71.

Ameg.

DE

Vijf-en-Twintig-Jarige Ambtsvervulling

VAN DEN HEER

A. T. H. VERHAAR,

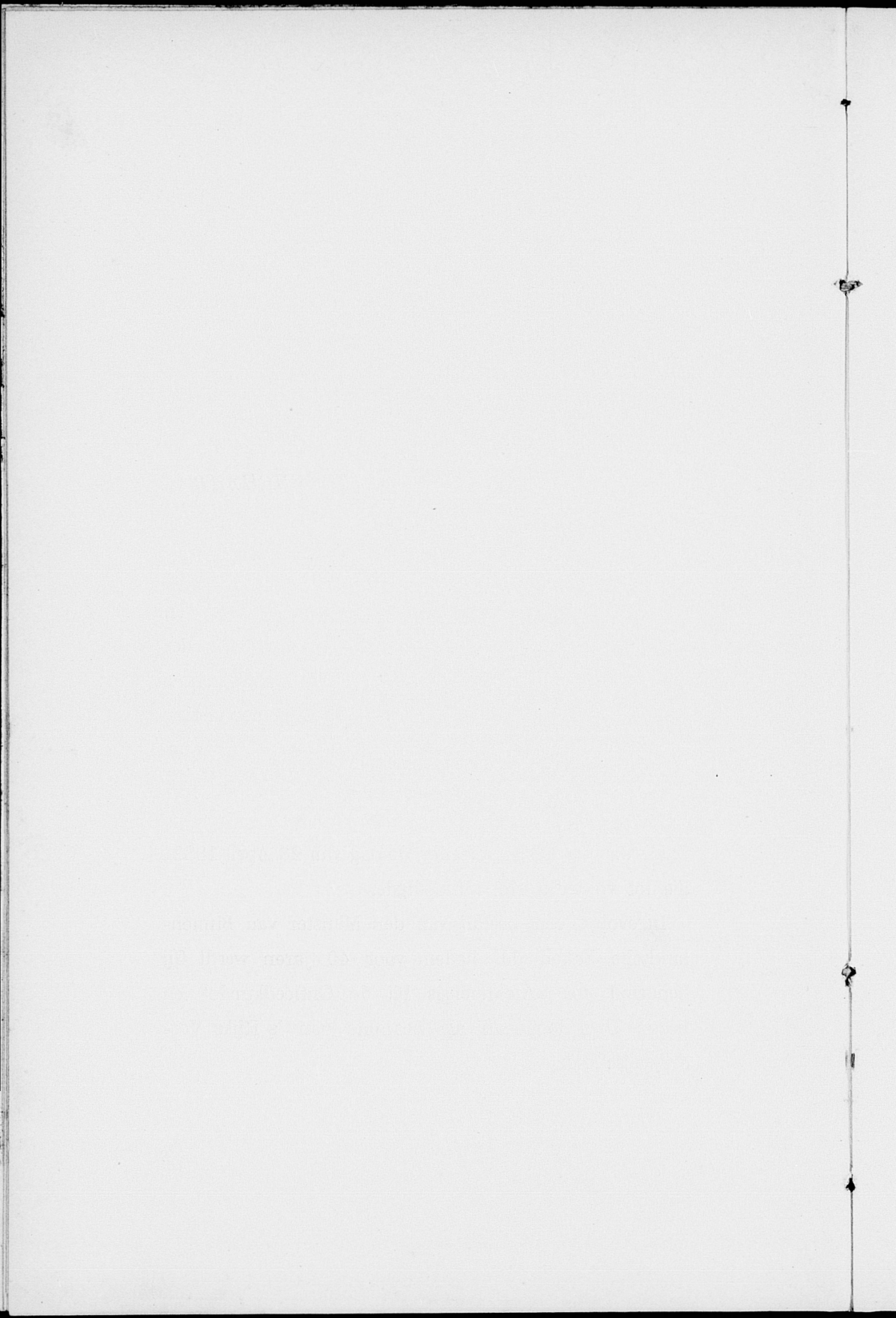
Prosector en Onderwijzer in praktische ontleedkunde
aan 's Rijks Veeartsenijschool te Utrecht,

DEN 1sten APRIL 1880

HERDACHT

door zijne Oud-Leerlingen, Ambtgenooten en Leerlingen.

Aan

den Heer A. Th. VERHAAR.

Namens de Oud-Leerlingen, die aan de herdenking van Uw 25-jarig Prosectoraat deelgenomen hebben, en overeenkomstig de toezegging door hun woordvoerder bij die gelegenheid gedaan, wordt U hierbij hunne naamlijst aangeboden, met een kort verslag der viering van Uw ambtsfeest.

Onvoorziene omstandigheden zijn oorzaak geweest, dat deze toezegging niet spoedig vervuld kon worden. Later daagde in het verschiet de dag van 28 April 1882, die tot verder uitstel uitnoodigde.

Ingevolge een besluit van den Minister van Binnenlandsche Zaken dd. heden vóór 40 jaren werdt Gij benoemd tot „Amanuensis bij de Ontleedkunde” en begon Uwe loopbaan als beambte aan 's Rijks Veeartsenijschool.

De Commissie der Oud-Leerlingen voor de viering van Uw ambtsfeest als Prosector wenscht U, namens hen, hartelijk geluk en verzoekt U, ter herinnering aan den dag van heden, het souvenir te willen aannemen dat dit geschrift vergezelt.

28 April 1882.

NAAMLIJST
DER
OUD-LEERLINGEN.

- WIRTZ, A. W. H. (1859), Directeur van 's Rijks Veeartsenij-
school te Utrecht.
- SCHRÖDER, W. F. (1859), Mil. Paardenarts der 1^e klasse te
Haarlem.
- STICKEL-SCHOEMAKER, H. M. (1859), Mil. Paardenarts der 1^e klasse
te Leiden.
- MONTENS, A. J. (1859), Plaatsv. Districtsveearts te Zevenbergen.
- BOUDEWIJNS, E. H. A. H. (1860), Mil. Paardenarts der 1e klasse
te Amersfoort.
- HINZE, J. J. (1861), Mil. Paardenarts der 1e klasse te 's Gra-
venhage.
- DIJKMAN, J. N. (1861), Plaatsv. Districtsveearts te Arnhem.
- OVERBOSCH, A. (1861), Plaatsvervangend Districtsveearts te
Amersfoort.
- STEMPEL, H. J. H. (1861), Districtsveearts te Groningen.
- LAMÉRIIS, K. F. (1862), Veearts te Warffum.

- KEGELAER, J. M. F. (1863), Veearts te Steenberg.
- SANDKUIJL, C. J. (1863), Plaatsv. Districtsveearts te Tiel.
- STICKEL-SCHOEMAKER, A. F. (1864), Veearts te 's Hertogenbosch.
- OVERBOSCH, E. (1864), Plaatsv. Districtsveearts te Gouda.
- STOFFELS, M. (1864), Veearts te Amsterdam.
- ARNTZ, G. J. S. (1864), Mil. Paardenarts der 1e klasse te 's Gravenhage.
- POLL, H. C. (1864), Plaatsv. Districtsveearts te Witmarsum.
- LAMÉRIS, J. F. (1865), Mil. Paardenarts der 2e klasse aan de Rij- en Hoefsmidschool te Venlo.
- BILLEKENS, J. (1865), Plaatsv. Districtsveearts te Horst.
- WESTHOLZ, J. M. D. (1865), Plaatsv. Districtsveearts te Nijmegen.
- MICHELS, P. F. (1865), Plaatsv. Districtsveearts te Heusden.
- BOSSCHER, R. (1865), Plaatsv. Districtsveearts te Veendam.
- VAN MERVENNÉE, E. L. (1865), Plaatsv. Districtsveearts te Goes.
- KÖHLER, J. (1865), Plaatsv. Districtsveearts te Almkerk.
- VALEWINK, D. D. (1865), Mil. Paardenarts der 2e klasse te Arnhem.
- VAN DER WURFF, J. L. (1865), Mil. Paardenarts der 2e klasse te Utrecht.
- SCHIMMEL, W. C. (1867), Leeraar aan 's Rijks Veeartsenijschool te Utrecht.
- SNIJDERS, W. (1867), Plaatsv. Districtsveearts te Rotterdam.
- JANNÉ, L. T. (1867), Plaatsv. Districtsveearts te Roermond.
- MOUBIS, J. B. H. (1867), Mil. Paardenarts der 2e klasse te 's Gravenhage.
- OVERBOSCH, A. (1867), Mil. Paardenarts der 2e klasse te Amsterdam.
- HOUBEN, J. E. A. (1867), Veearts te Oosterhout.
- VAN DULM, F. W. (1868), Veearts te Arnhem.
- EGGINK, G. J. (1868), Veearts te Twello.
- VAN ESVELD, D. F. (1869), Mil. Paardenarts aan de Kon. Mil. Academie te Breda.
- HENGEVELD, M. J. (1869), Districtsveearts te Alkmaar.

- THOMASSEN, M. H. J. P. (1869), Plaatsv. Districtsveearts te Maastricht.
- VAN OPPENRAAIJ, W. J. P. (1869), Veearts; Leeraar aan de Rijks Hoogere Burgerschool te 's Hertogenbosch.
- ARNTZ, G. W. V. (1869), Veearts te Bommel.
- HERMKES, L. (1870), Veearts te Kuilenburg.
- MOS, F. (1870), Veearts te Dwingelo.
- VAN DEN MUNCKHOFF, P. A. (1870), Veearts te Boxmeer.
- VAN DER SLUJS, D. (1871), Veearts te Oude-Tonge.
- VERDENIUS, M. F. (1871), Plaatsv. Districtsveearts te Leeuwarden.
- LAMÉRIS, J. F. (1871), Plaatsv. Districtsveearts te Delft.
- MAZURE, J. (1872), Plaatsv. Districtsveearts en Inspecteur voor de keuring van voedingsmiddelen te Amsterdam.
- BLINDENBACH, G. A. (1872), Veearts te Cortgene.
- POLL, K. J. (1872), Veearts te Koudum.
- VAN DER MEULEN, A. (1873), Veearts te Nieuwersluis.
- VAN STAA, H. (1873), Veearts te Sneek.
- FOLMER, F. (1873), Veearts te Haarlemmermeer.
- KOK, E. A. (1873), Plaatsv. Districtsveearts te Rotterdam.
- BALLANCHÉ, J. N. (1874), Mil. Paardenarts 2e klasse te Deventer.
- DE JONG, H. (1874), Veearts te Barendrecht.
- HUBENET, B. J. C. (1874), Veearts te Dokkum.
- ITTMANN, H. C. (1874), Mil. Paardenarts 2e klasse te Zutphen.
- VAN RIJSSEL, T. G. (1874), Veearts te Klaaswaal.
- VLAMINGS, A. J. (1874), Plaatsv. Districtsveearts te 's Hertogenbosch.
- MINGELS, W. M. (1874), Plaatsv. Districtsveearts te Oss.
- DE BRUIN, A. (1875), Veearts te Rijsoord.
- VERMAST, P. F. (1875), Veearts te Dreumel.
- MAZURE, C. M. (1875), Plaatsv. Districtsveearts te Kralingen.
- ARNTZ, F. H. L. (1875), Veearts te Huissen.
- DE MAN, A. A. (1875), Mil. Paardenarts der 3^e klasse te Breda.
- EGGINK, H. F. (1875), Veearts te Beetsterzwaag.
- CAYAUX, J. L. G. (1875), Mil. Paardenarts der 3^e kl. te Roermond.

- DHONT, J. J. F. (1875), Mil. Paardenarts der 3^e klasse te Bergen op Zoom.
- SCHILPEROORT, C. (1875), Veearts te Apeldoorn.
- POELS, J. (1875), Plaatsv. Districtsveearts te Rotterdam.
- QUADEKKER, E. A. L. (1875), Mil. Paardenarts der 3e klasse te 's Hertogenbosch.
- HUIZINGA, H. H. (1876), Veearts te Buitenpost.
- LEMMENS, J. W. H. (1876), Veearts te Schimmert.
- VAN DER WAL, W. G. (1876), Mil. Paardenarts der 3e klasse te Haarlem.
- ELAND, P. G. (1876), Plaatsv. Districtsveearts te Vlaardingén.
- LUCIEER, M. (1876), Veearts te IJzendijke.
- REIMERS, H. C. (1877), Plaatsv. Districtsveearts en Leeraar aan de Rijks Landbouwschool te Wageningen.
- VAN OIJEN, J. H. (1877), Veearts te Haarlem.
- VAN DER STARP, G. J. C. (1877), Tijdelijk Gouvernementsveearts in Ned.-Indië.
- VAN DER LINDEN, H. (1877), Veearts te Mijdrecht.
- BRILMAN, E. (1877), Veearts te Noordbroek.
- VAN HEELSBERGEN, C. (1878), Mil. Paardenarts der 3^e klasse te Leiden.
- FLOHIL, M. (1878), Veearts te Zoetermeer.
- DE MAN, J. (1878), Veearts te Middelburg.
- DE BRUIN, M. G. (1879), Veearts te Zalt-Bommel.
- BOER, R. (1879), Veearts te St. Anna Parochie.
- VAN VELZEN, A. J. (1879), Veearts te Schiedam.
- RIJNENBERG, L. J. M. (1879), Veearts te Weesp.
- DUIJSENS, M. J. H. (1879), Veearts te Heerlen.
- DEN ENGELSE, H. (1879), Plaatsv. Districtsveearts te Hoorn.
- WESTBROEK, J. J. (1879), Mil. Paardenarts 3^e kl. te Amersfoort.
-

Aan

H.H. Oud-leerlingen van den Heer A. Th. VERHAAR,

Prosecutor en Onderwijzer in practische ontleedkunde aan 's Rijks Veeartsenijschool.

Den 1sten April 1880 zal de Heer VERHAAR 25 jaren werkzaam zijn geweest als Prosecutor aan 's Rijks Veeartsenijschool.

Zijne oud-leerlingen weten, hoe de Heer VERHAAR, in die 25 jaren, met volle toewijding aan hunne vorming gearbeid heeft.

Wij hebben gemeend op Uwe instemming te mogen rekenen, als wij de gelegenheid aanboden om onderling van gedachten te wisselen aangaande het gedenken, op voornoemden dag, van deze 25jarige ambstvervulling.

Wij noodigen U derhalve uit tot eene bijeenkomst, te houden Donderdag den 12^{den} dezer, ten 12 ure, in het *Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen* te Utrecht; ten einde gezamenlijk te beslissen over de wijze van uitvoering van het hierbij in overweging gegeven denkbeeld en daartoe tevens eene Commissie van uitvoering te benoemen.

Van de besluiten, in deze bijeenkomst genomen, zal onverwijld kennis gegeven worden aan diegenen Uwer, welke verhinderd waren aan onze uitnoodiging gevolg te geven.

Wij verzoeken U beleefdelyk de ontvangst dezer circulaire per briefkaart aan een onzer zoodra mogelijk te willen berichten.

Utrecht, 2 Februari 1880.

De oud-leerlingen van den Heer Prosecutor VERHAAR,

A. W. H. WIRTZ, }
W. C. SCHIMMEL, } *Veeartsen te Utrecht.*
J. H. VAN OIJEN, }

Het denkbeeld, in deze circulaire neergelegd, werd door de oud-leerlingen met ingenomenheid begroet. Hunne antwoorden getuigden van de warme sympathie die het gewekt had. Velen hunner, die verhinderd waren aan de bijeenkomst deel te nemen, gaven reeds te voren hunne onvoorwaardelijke instemming te kennen met de besluiten die daar genomen zouden worden.

De oud-leerlingen, die den 12^{den} Februari te Utrecht waren samengekomen, beraamden het plan voor eene huiselijke feestviering en benoemden de volgende Commissie van uitvoering: A. W. H. WIRTZ te Utrecht, Voorzitter, W. C. SCHIMMEL te Utrecht, Onder-Voorzitter, A. VAN DER MEULEN te Nieuwersluis, E. A. KOK te Rotterdam en J. H. VAN OLIEN te Utrecht, Secretaris-Penningmeester.

De Commissie gaf den 29sten Februari aan de overige oud-leerlingen kennis, dat den 1sten April, des namiddags ten één ure, in een der lokalen van „Buitenlust” (Maliebaan) te Utrecht de te kiezen geschenken den jubilaris aangeboden zouden worden en dat dit lokaal dien dag beschikbaar zou zijn voor de samenkomst van de deelnemers en van de mede genoodigde ambtgenooten van den jubilaris.

Nauwelijks was het den leerlingen van den Heer VERHAAR bekend geworden welk genoegen hem bereid werd, of ook zij wenschten van hunne onverdeelde instemming te doen blijken. En weldra mocht de Commissie zich verheugen in eene regeling, waardoor allen, oud-leerlingen, ambtgenooten en leerlingen, die den jubilaris hunne erkentelijkheid en hoogachting wilden

betuigen, daartoe ter zelfde plaatse en ure vereenigd zouden zijn.

Met verlangen werd de blijde dag te gemoet gezien. Voor den jubilaris alleen bleef hij echter tot korten tijd te voren een geheim en mocht hij dus eene dubbele verrassing heeten.

Den 1sten April werd door de saamgekomen oud-leerlingen ARNTZ, F. H. L., ARNTZ, G. W. V., VAN DULM, HERMKES, KOK, VAN DER MEULEN, VAN OIJEN, SCHIMMEL, VAN DER SLUIJS, SNIJDERS, WIRTZ en VAN DER WURFF, door zijne ambtgenooten en door zijne 62 leerlingen de komst van den jubilaris afgewacht, die door drie leden der Commissiën van de oud-leerlingen, de ambtgenooten en de leerlingen afgehaald werd.

De eerste welkomstgroet, den Heer VERHAAR bij zijn binnentreden door den Heer E. A. KOK namens allen toegeroepen, was weldra overstemd door het gejubel dat van alle zijden opsteeg en den Heer VERHAAR het bewijs leverde van de vreugde die al de saamgekomenen vervulde. In drie groepen schaarden zij zich om hem.

Namens de oud-leerlingen richtte de Voorzitter hunner Commissie, de Heer A. W. H. WIRTZ, de volgende woorden tot den Heer VERHAAR:

Hooggeschatte Leermeester!

Met vreugde hebben Uwe oud-leerlingen den dag verbeid, waarop een tijdperk van 25 jaren in Uw onderwijs aan 's Rijks Veeartsenijschool afgesloten zou zijn. Die dag is angebroken; mij is het voorrecht te beurt gevallen heden als hun tolk het woord tot U te mogen richten.

Wie hunner, wie Uwer oud-leerlingen uit vroegere of uit latere jaren, herinnert zich niet levendig, hoe zijne eerste schreden gesteund, hoe zijne hand geleid, zijn oog geoefend werden, toen hij met zijne studiën aan den hoeksteen zijner wetenschap, de ontleedkunde, een aanvang maakte.

Wie hunner zal vergeten, wat hij verschuldigd is aan den prosector, die, steeds gereed om naar alle kanten te helpen, eene hulpvaardigheid en welwillendheid ten beste gaf, die slechts door zijn taai geduld geëvenaard konden worden.

Vijftientwintig jaren hebben U thans aan het werk gezien; aan het werk — onvermoeid, altijd opgewekt, steeds vraagbaak van de velen die weten wilden hoe dit plekje hier, hoe dat stukje daar eigenlijk in elkaar zitten; de vraagbaak ook van die anderen velen, die dit alles reeds geweten hadden.

En als dan de weg gewezen, de uitlegging gegeven was, waren er telkens twee voldaan; hij die om hulp en raad kwam, en ook hij wien het een genoegen was die te kunnen verleen.

Er was een tijd, nu jaren geleden, dat de anatomische oefeningen, zouden zij vruchtbaar zijn, eene hoogere mate van ijver in den leerling vorderden dan thans noodig is. Het lokaal, waarin wij toen afdaalden, en waarvan de naam „de Kelder” immers nog in ons school-idioom vastgeroest zit, vermocht toen heel wat ijver af te koelen; te meer, omdat destijds de verwarming van het lokaal voor practische anatomie hier nog niet uitgevonden was. Maar — wie er ook morden, wie er ook klaagden, één nooit; hij namelijk, die er verreweg het meest onder leed, en toch duidelijk wist te maken en door eigen voorbeeld tevens te bewijzen, hoe ijverige arbeid, ingespannen oefening een onfeilbaar middel waren om die onderaardsche wederwaar-

digheden zoo niet te doen vergeten, dan toch zeer dragelijk te maken.

Zoo leerden wij allen in U een toonbeeld kennen van plichtsbetrachting, een leermeester hoogschatten, die met volle toewijding aan onze vorming arbeidde.

En daarom moest hij ons verheugd vinden, de dag van heden die de schoone gelegenheid zou schenken om ons jegens U van een duren plicht te kunnen kwijten.

Ontvang, hooggeschatte Heer VERHAAR, met de gelukwenschen van Uwe oud-leerlingen, tevens hunnen dank voor het vele goede dat zij van U genoten hebben. Vergun hun dat zij, ter herinnering aan dezen dag, U tevens een stoffelijk bewijs hunner erkentelijkheid aanbieden.

Wij hebben gemeend, dat in het behagelijk tehuis, dat de Veeartsenijschool thans voor U bevat, eene plaats zich ook naar Uw zin goed zou laten bezetten met deze schrijftafel en haren schrijfstoel. Mogen nog vele jaren U gezond en tevreden daaraan zien nederzitten; moge de herinnering aan dezen dag het hare er toe bijdragen om U nog vele genoegelijke dagen te verschaffen.

Een wensch van U verwachten wij; dezen voorkomen, konden wij niet. Maar spoedig zal hij bevredigd zijn, en zult gij aan die schrijftafel nog iets in bewaring kunnen geven, dat de namen bevat van diegenen Uwer oud-leerlingen die zich het genot verschaft hebben tot de aanbieding van dit bewijs van erkentelijkheid mede te werken.

En al die namen zullen dan steeds tot U spreken, wat ik U als tolk Uwer oud-leerlingen heb overgebracht; zij zullen U zeggen: onzen dank, onzen hartelijken dank.

Terwijl de aangeboden geschenken, die van achter het groen dat de zaal sierde en ze verborgen hield te voorschijn gekomen waren, de verrassing en ontroering

van den jubilaris nog gaande hielden, verdrongen alle handen zich om hem heen en klonken hem van alle zijden de hartelijkste gelukwenschen tegen.

Na eenigen tijd, toen de warme gemoederen eenigszins tot bedaren waren gekomen, was het woord aan de ambtgenooten van den Heer VERHAAR.

De Heer F. C. HEKMEIJER, de leeraar met wien de jubilaris zoo vele jaren meer onmiddellijk samengewerkt had, was de tolk van deze groep der feestgenooten. Met warmte herinnerde de spreker er aan, hoe hij zoo jaren lang, steeds in de beste harmonie, met den Heer VERHAAR gearbeid had; hoe hij in hem steeds had gevonden den bekenden dienstvaardigen en ijverigen Prosector, wien hij hartelijk dankte voor de trouwe hulp hem bij zijn onderwijs verleend. Hij achtte zich gelukkig op dezen heugelijken dag den Heer VERHAAR de hartelijke gelukwenschen zijner ambtgenooten te kunnen overbrengen, met de hoop, dat het den jubilaris nog lange jaren gegeven mocht zijn naar genoeg aan de inrichting te arbeiden en hij nog vele gelukkige uren mocht doorbrengen in den zetel, dien hij hem namens zijne ambtgenooten aanbood.

Een fraaie fauteuil kwam te voorschijn, en weder stemde het koor van ganscher harte met deze gelukwenschen in, en hooger steeg de ontroering, die den jubilaris begon te overweldigen.

Nadat zoo vele handdrukken gebracht waren, om de goede wenschen, den jubilaris toegesproken, te bezegelen, kwam de beurt aan de jeugdige groep.

De Heer H. J. C. VAN LENT, leerling van het 4^e studie-

jaar, verkreeg het woord en getuigde den beminden prosector en leermeester namens de leerlingen, wat zij op dien dag gevoelden, wat zij wenschten. Om strijd drongen in zijne woorden de gevoelens van dankbaarheid en hartelijke genegenheid om den voorrang.

En uit hunne geschenken sprak mede, hoeveel hoogachting zij den Heer VERHAAR toedragen. Nogmaals openden zich de groene heestergroepen en een kostbaar en prachtig middenstuk, in zilver en kristal, sierlijk met bloemen getooid, schitterde den getroffen jubilaris tegen. Een zeer fraai album, in fluweel en zilver, gedragen door eene smaakvolle console, legde daarnaast in eigenhandig naamschrift getuigenis af van de gevoelens der gezamenlijke leerlingen.

De drie partijen hadden zich van hunne taak gekweten. Vroolijk krioelde verder het gezelschap door een en zochten allen beurtelings den jubilaris weder eens op om hem hunne woorden van waardeering en hulde toe te spreken, om nogmaals hem de beste wenschen aan te bieden, hem te zeggen hoe heugelijk deze dag voor hen was.

De Directeur van 's Rijks Veeartsenijschool verzocht het woord en hield de volgende toespraak tot den jubilaris :

Mijnheer de Prosector!

Uwe oud-leerlingen hebben U hunne hulde en dank gebracht; Uwe ambtgenooten boden U hunne gelukwenschen aan; Uwe tegenwoordige leerlingen deden om strijd mede om dezen dag voor U onvergetelijk te maken.

Na al de woorden van waardeering en dankbaarheid U toegesproken, rust op 's Rijks Veeartsenijschool nog een aangename plicht. Voor haar heb ik het woord verzocht.

Veel van hetgeen de inrichting, waaraan Gij Uwen ijver en Uw talent zoo vele jaren gewijd hebt, veel van hetgeen 's Rijks Veeartsenijschool hare telgen kon schenken, was Uw werk. Niet alleen voor Uw onderwijs moet zij dankbaar zijn, ook haar materieel, hare musea getuigen, wat Gij voor haar in al die jaren geweest zijt. Waar zoo menig praeparaat de bewondering opwekt van bezoekers, óók uit den vreemde, zijt Gij het wien die welverdiende hulde geldt.

25 jaren terug! Voorwaar, zij waren voor U niet alle even rijk aan zonneschijn, die 25 jaren. Maar als ik in dit oogenblik met Uwe gedachten meega, en Gij zult mij dit gaarne willen vergunnen, dan komen we tot een veel langer verleden. Laat ons ook daar even stilstaan. Tegenover een man die de eer heeft zich grootendeels zelf gemaakt te hebben tot hetgeen hij is, mag ik mij dit niet alleen veroorloven, maar voel ik mij daartoe bijzonder opgewekt bij de hulde, die wij hem op den dag van heden brengen.

Reeds uit het midden Uwer jongelingsjaren, nadat Gij in het Museum van Prof. VAN LITH DE JEUDE Uwe eerste schreden op het gebied der practische zoölogie gezet hadt, dagteekent Uwe eerste benoeming aan 's Rijks Veeartsenijschool, die U daar in Uwen leertijd aantrof.

Ingevolge een Ministerieel besluit van 28 April 1842 ontvingt Gij Uwe aanstelling tot „Amanuensis bij de Ontleedkunde”, en werdt Gij naast een prosector en onder den hoogst verdienstelijken toenmaligen repetitor SCHUBAERT werkzaam gesteld.

Bij de reorganisatie der school — April 1851 — werd

de betrekking van Repetitor der Anatomie weder opgeheven; SCHUBAERT bleef aan de inrichting verbonden met zijn vroegeren titel van Prosector; Gij bleeft de Amanuensis. Maar — van toen af waren de werkzaamheden niet meer in overeenstemming met de titels en de aan deze verbonden voorwaarden. Van toen af was de Amanuensis feitelijk de Prosector.

Die feitelijke toestand verborg jegens U eene grove onbillijkheid. En niemand voorzeker, die het toen euvel duidde, dat Gij, in November 1852, het vaderland verliet om aan de aanbieding van België gevolg te geven en aan de Veeartsenijschool te Brussel de billijkheid te vinden, die de onze U onthield.

Utrecht vergeten — was echter iets anders. Nadat den 4 October 1853 aan onze school haar Prosector SCHUBAERT ontvallen was, was Uw vurige wensch zijn opvolger te worden. Gij hadt toen met bezwaren te kampen, en eerst met ingang van 1 October 1854, nadat Gij de inrichting reeds vele jaren als Amanuensis gediend hadt, werd die wensch vervuld.

Tusschen dien dag en den 1 October 1855 ligt het eerste jaar van Uw prosectoraat. De positie van Prosector was in dien tijd, toen, met de reorganisatie, in onze Veeartsenijschool een geest van vereenvoudiging en bezuiniging gevaren was, die op zooveel verlamdend of verdoovend werkte, zeker eene van de minst gewaardeerde.

En weder kwam België, dat U thans van nabij had leeren kennen, U ontvoeren door de billijke voorwaarden die het bood. Het ware toen zeer gemakkelijk geweest U hier te behouden, en de toenmalige Directeur deed wat hij kon en wat het belang onzer school hem voorschreef; maar, zooals ik reeds opmerkte, toen had men enkel open oor en oog voor vereenvoudiging én — d. i. óm de — bezuiniging.

Hoe zou zich laten denken, dat in 1855 men U het onmisbare niet langer zou onthouden; in dat jaar 1855, toen het aantal leeraren, dat bij de reorganisatie in 1851 op het zoo gezegd kleinst mogelijk getal van vijf bepaald was, tot het onmogelijk getal van vier werd gebracht. En nog begreep men niet, waarom het herboren kind, de gereorganiseerde school niet recht groeien en bloeien wilde — ook dan niet, als men haar, zooals nu weer, eene harer slagaderen onderbond. Rampzalige tijd! — Gij gingt heen, en Gij hadt recht.

Toen ik in November 1855 voor het eerst de Veeartsenijschool betrad, had zij geen Prosector; de Heer VERHAAR was — mij dunkt ik hoor het nog — hij was, en nu voor goed, aan de Veeartsenijschool te Brussel verbonden.

Voor goed — dát meenden allen, Gij zelf in de eerste plaats. De Brusselsche school kweet zich tegenover U van haren plicht geheel naar behooren; de toekomst die zij U bood moest U dáár doen blijven. En toch — nog eenmaal waart Gij niet bestand tegen de aantrekkingskracht, welke zoo vele herinneringen, die U aan Gildestein verbonden, op U uitoeffenden. Nog eenmaal deed Gij — verkeerd van terug te komen; zóó werd toen gezegd.

Den 1 April 1856 waart Gij weder Prosector van 's Rijks Veeartsenijschool en weldra verheugden wij ons in Uwe leiding. In de onafgebroken reeks van 24 jaren, die van toen af Uw prosectoraat geduurd heeft, hebt Gij voor onze school veel, zeer veel gedaan; en herhaaldelijk werd Uw werk, bij wedstrijden in den vreemde en ten onzent, hoog gewaardeerd.

Maar in dien tijd is hier heel wat veranderd. Dank zij der runderpest — hebben de veeartsenijkundige stand en de veeartsenijschool in ons vaderland in de laatste

tien jaren eene geheele omwenteling ondergaan. En de Nemesis der historie heeft gewild, dat de Minister, die in 1851 reorganiseerde, d. i. vereenvoudigde en bezuinigde, dat hij, door den nood gedwongen, zijne reorganisatie weder moest reorganiseeren, ik meen — de afbraak weder moest beginnen op te bouwen.

En nu waren zij voor onze school voorbij, de magere jaren, de jaren van hongersnood. Ook Uwe positie werd onder mijn voorganger aanmerkelijk verbeterd. De Heer MAC GILLAVRY, verhinderd hier tegenwoordig te zijn, heeft mij verzocht U zijne hartelijke gelukwensen aan te bieden. Niet minder dan ieder onzer, verheugt ook hij zich in hetgeen de blijde dag van heden U brengt.

En wie zou zich niet verheugen in den dag van heden, als hij met ons zijn blik heeft laten weiden in de tijdruimte van omstreeks veertig jaren die achter U ligt.

Als tolk van de inrichting, wier belangen Gij op zoo uitstekende wijze gediend hebt, zeg ik U hartelijk dank voor Uwe toewijding, voor al hetgeen 's Rijks Veeartsenij-school van U genoten heeft.

Moge het voor U weggelegd zijn nog vele gelukkige jaren aan de school te beleven; moge zij het geluk hebben nog langen tijd van Uwe werkzaamheid en Uw talent te genieten, en moge zij vooral, dit hoop ik, nimmer vergeten hare schuld jegens U ten volle te kwijten.

Allen hier aanwezig zullen van harte met mij instemmen, als ik onze gevoelens in dezen wensch vereenig: Lang leve gelukkig onze Prosector VERHAAR!

Allen getuigden luide hoezeer zij het met dezen wensch eens waren, en boden nogmaals den jubilaris hunne warme gelukwensen aan.

Toen de tijd naderde dat de feestgenooten zich zouden verspreiden, om later weder saam te komen en

den avond nog gezellig door te brengen, nam de Heer E. A. Kok het woord en vroeg vergunning om te voldoen aan hetgeen hij een plicht noemde die te midden der feestvreugde gevaar liep vergeten te worden.

Den hooggeschatten jubilaris wenschte hij nogmaals geluk met den heugelijken dag, met al de bewijzen van warme sympathie en oprechte vereering die hem ten deel gevallen waren. Maar tevens meende hij in aller geest, en niet het minst in dien van den jubilaris te spreken, als hij een woord van hartelijken dank bracht aan den oud-leerling, aan wien alleen dit feestelijk samenzijn te danken was. Niemand onzer, zoo gaf de spreker te kennen, zelfs niet de Heer VERHAAR zou er aan gedacht hebben, dat de dag van 1 April 1882 voor ons eene bijzondere beteekenis had. In warme woorden richtte de spreker daarna zijne dankbetuiging tot den Heer WIRTZ, den Directeur van 's Rijks Veeartsenijschool.

De woorden van den Heer Kok vonden luiden weerklank. De Heer WIRTZ bedankte voor die blijken van welwillendheid, maar veel meer nog voor de medewerking, die het denkbeeld dezer huiselijke feestviering allerwege gevonden had.

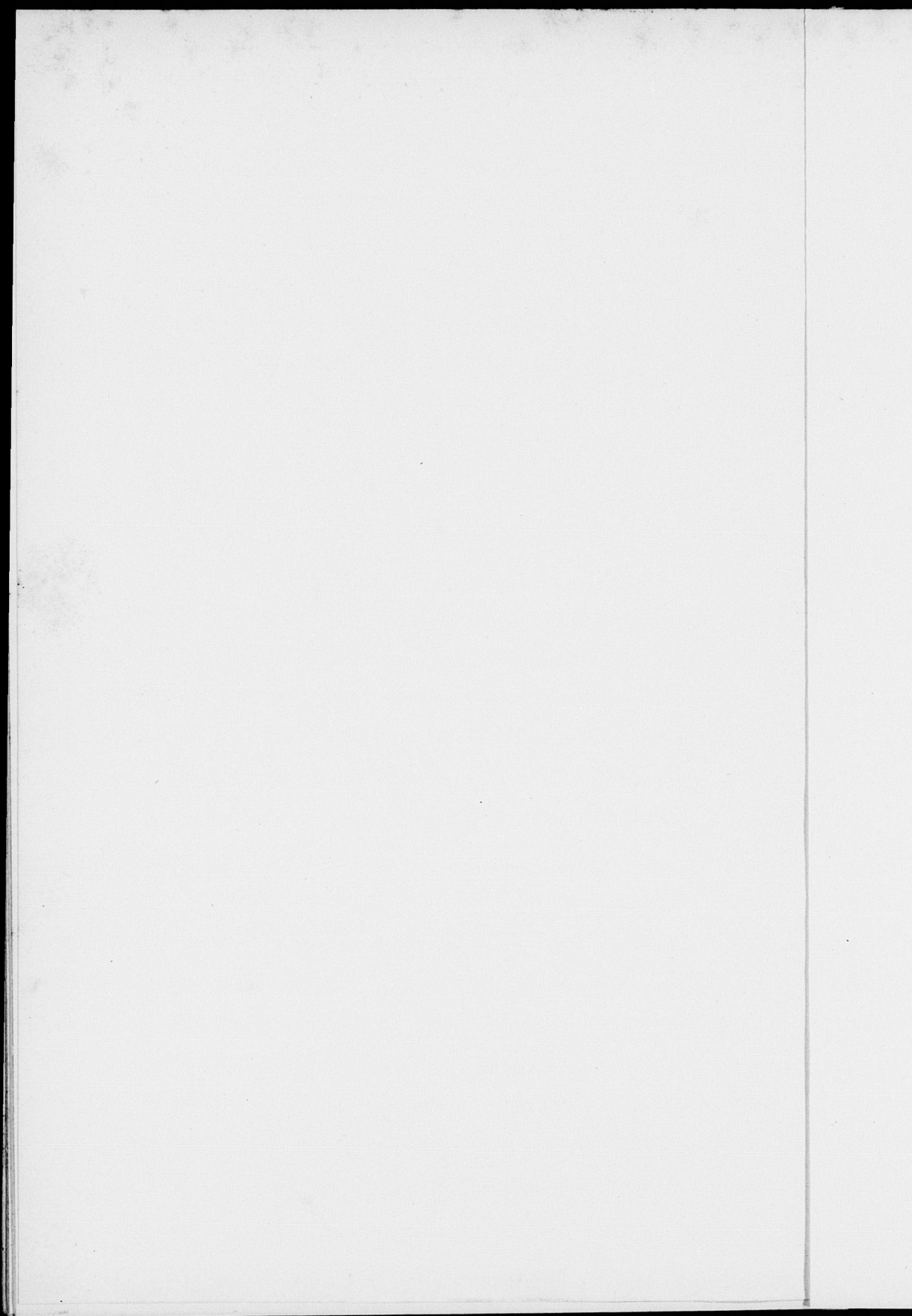
In de late namiddaguren maakten tal van leerlingen en oud-leerlingen met den jubilaris een rijtoer buiten Utrecht.

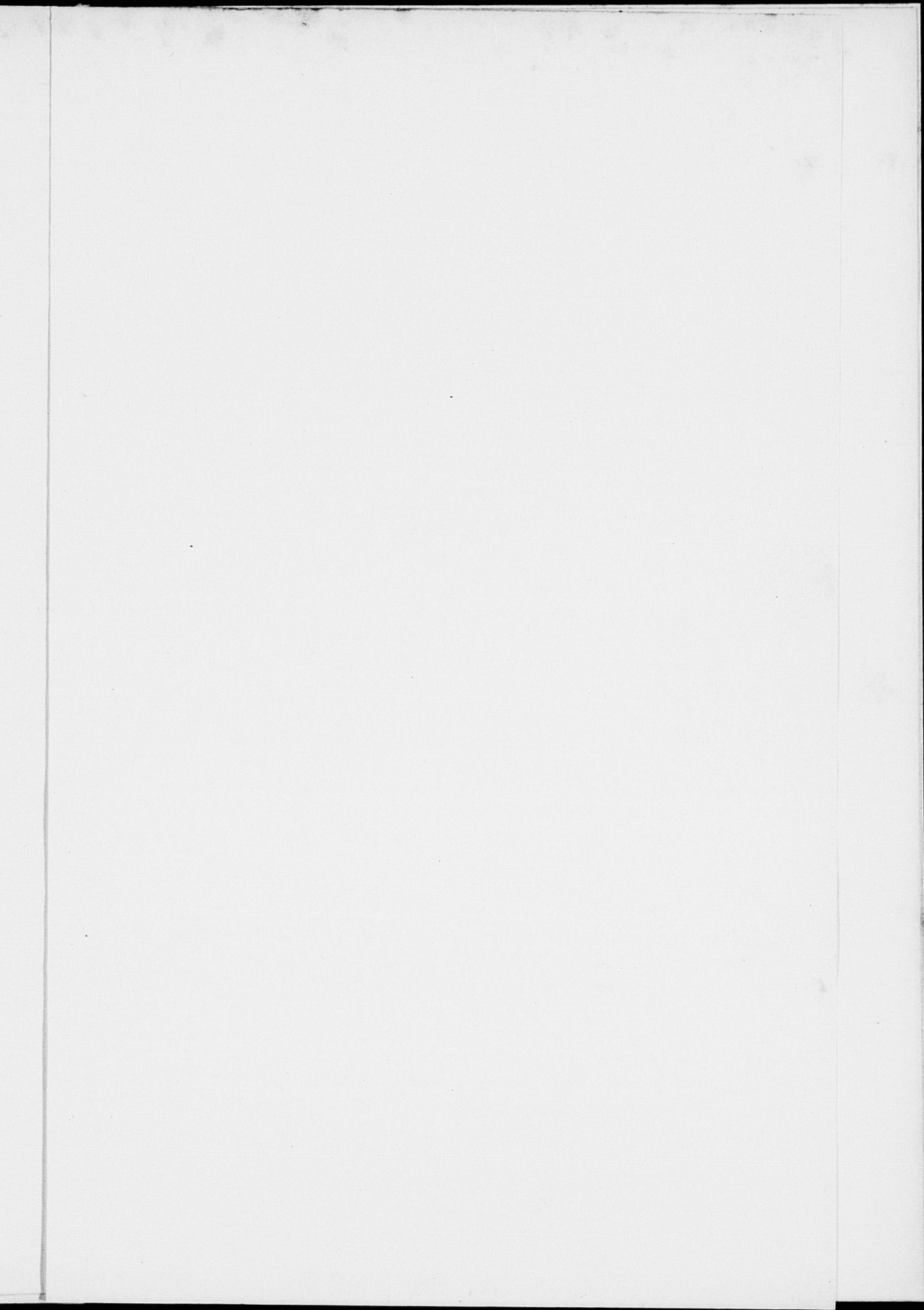
De avond vereenigde weder een groot aantal oud-leerlingen, ambtgenooten en leerlingen in het feestlokaal, waar zij met den Heer VERHAAR nog eenige uren allergeuoegelijkst doorbrachten, als slot van een dag die allen zooveel voldoening had geschonken.

Den 28sten April 1882 is den Heer VERHAAR vanwege de Commissie der oud-leerlingen, die tot het ambtsfeest op 1 April 1880 medegewerkt hadden, en namens hen allen, met deze naamlijst en verslag der feestviering tevens een souvenir aangeboden ter herdenking van het 40jarig tijdperk:

1842. — 28 APRIL. — 1882.

De Commissie acht zich gelukkig daartoe door de vroeger ontrangen medewerking alsnog in staat te zijn gesteld en in dezer voege het mandaat, haar den 12^{den} Februari 1880 toevertrouwd, ten einde te kunnen brengen.

Heden overleed in den ouderdom van bijna 63 jaren, na het ontvangen der H.H. Sacramenten der stervenden, de Weldele Heer ALBERTUS THEODORUS VERHAAR, Prosector in de anatomie en Custos der Kabinetten aan 's Rijks Veeartsenijsschool, Ridder der Keizer Frans-Jozefs orde van verdiensten, diep betreurd door zijne Zusters en Behuwendbroeders.

13457

Utrecht, 23 Nov. '87. In aller naam,
H. COMPTEER.

*— In den ouderdom van 63 jaar ontsiep eergister een bescheiden, maar hoogst werkzaam en kundig man, wiens overlijden door velen in den lande diep betreurd zal worden. De heer **A. Th. Verhaar**, prosector, custos der museums en onderwijzer in de ontleedkunde aan 's Rijks-Veeartsenijsschool, was iemand, die in alle opzichten op zijn gebied uitblonk. Uitmuntend praktisch anatoom, steeds vol ijver, welwillend en hulpvaardig in hooge mate, was hij de vraagbaak en de hulp van leerlingen en leeraren.

Sedert 1 Oct. 1842, dus ruim 45 jaren aan de Rijks-Veeartsenijsschool verbonden, waarvan behoudens een kort verblijf te Brussel, ruim 31 jaren als prosector, heeft hij talrijke leerlingen onderricht en geholpen. Op welke wijze hij zulks deed, kunnen zij getuigen die zijn leiding genoten en steeds verbaasd stonden over zijn nimmer falende kennis der ontleedkunde. Zijn leerlingen waren zijn vrienden, zijn betrekking was zijn leven.

Dat zijne verdiensten ook elders erkend werden, getuigde o. a. het kruis der Fr. Jozeph's

De Familie laat bekend maken het overlijden
van haren geliefden Broeder en Behuwdbroeder,
den Heer **ALBERTUS THEODORUS VERHAAR**,
in den ouderdom van 63 jaren.

UTRECHT, 23 November 1887.

Kerkstraat I 39.

Verzoeken van rouwvissies verschoond te blijven.

R. K. Begravenis-Vereeniging, Mariaplaats D. 546, Utrecht.

Vertrouwelijk.

Aan

H.H. Oud-leerlingen van den Heer A. Th. VERHAAR,

Prosecutor en Onderwijzer in practische ontleekunde aan 's Rijks Veeartsenijschool.

Den 1sten April 1880 zal de Heer VERHAAR 25 jaren werkzaam zijn geweest als Prosecutor enz. aan 's Rijks Veeartsenijschool.

Zijne oud-leerlingen weten, hoe de Heer VERHAAR, in die 25 jaren, met volle toewijding aan hunne vorming gearbeid heeft.

Wij hebben gemeend op Uwe instemming te mogen rekenen, als wij de gelegenheid aanboden om onderling van gedachten te wisselen aangaande het gedenken, op voornoemden dag, van deze 25jarige ambtsvervulling.

Wij noodigen U derhalve uit tot eene bijeenkomst, te houden Donderdag den 12^{den} dezer, ten 12 ure, in het *Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen* te Utrecht; ten einde gezamenlijk te beslissen over de wijze van uitvoering van het hierbij in overweging gegeven denkbeeld en daartoe tevens eene Commissie van uitvoering te

den 12den dezer, ten 12 ure, in het *Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen* te Utrecht; ten einde gezamenlijk te beslissen over de wijze van uitvoering van het hierbij in overweging gegeven denkbeeld en daartoe tevens eene Commissie van uitvoering te benoemen.

Van de besluiten, in deze bijeenkomst genomen, zal onverwijld kennis gegeven worden aan diegenen Uwer, welke verhinderd waren aan onze uitnoodiging gevolg te geven.

Wij verzoeken U beleefdelijk de ontvangst dezer circulaire per briefkaart aan een onzer zoodra mogelijk te willen berichten.

Utrecht, 2 Februari 1880.

De oud-leerlingen van den Heer Prosecutor VERHAAR,

A. W. H. WIRTZ,

W. C. SCHIMMEL,

J. H. VAN OLIEN,

Teeritsen te Utrecht.

